AGUAITA.CAT

Política | Helena Escoda | Actualitzat el 02/10/2019 a les 11:28

El Parlament de Catalunya no va blindar mai els correbous; ara és hora d'abolir-los!

«Encara que es compleixi la llei rigorosament, correbous i benestar animal són i seran sempre totalment incompatibles i el compliment rigorós del reglament tampoc garanteix la seguretat dels participants i dels espectadors»

Una afirmació com "blindatge dels correbous" no té sentit en el nostre ordenament jurídic, ja que qualsevol llei no contemplada en la part dogmàtica de la Constitució, es pot derogar.

Les qüestions relatives als espectacles taurins, donada la seva abjecció moral, sempre han estat profundament controvertides. No obstant això, durant la darrera dècada, els arguments ètics s'han vist més eclipsats que mai per qüestions deliberadament polititzades. Tot i que en determinats mitjans de comunicació s'ha repetit com un mantra que el mateix any que el Parlament de Catalunya va abolir les curses de braus, per contrapartida també va blindar els correbous, aquesta afirmació no és certa. El Parlament va abolir les curses de braus però mai va blindar els correbous, en realitat el que va fer fou regular-los, cosa que no va suposar cap blindatge.

El 28 de juliol de l'any 2010, com a resultat de la iniciativa legislativa popular portada a terme per la Plataforma Prou!, el Parlament va aprovar per 68 vots a favor, 55 en contra i 9 abstencions, l'abolició de les curses de braus a Catalunya. Tanmateix, les festes populars d'índole taurina, conegudes amb el nom genèric de correbous (o "los bous" a les Terres de l'Ebre), no es van veure afectades per aquesta prohibició, ja que a causa d'un desconeixement molt generalitzat sobre la tortura que implica un correbou per a l'animal i la falta de voluntat política, el límit es va fixar en abolir només aquelles celebracions en les quals es fereix l'animal amb la finalitat de culminar la festa amb la seva mort. La polèmica era, en qualsevol cas, inevitable, tant per les queixes expressades pels aficionats als toros, com per les queixes dels qui demanaven també l'abolició dels correbous, ja que la major part dels arguments contra la tortura emprats per abolir la tauromàquia de mort, són vàlids per abolir la tauromàquia sense mort.

Durant els correbous, malgrat que no s'utilitzin estocs, ni es pretengui matar l'animal de cap altra manera, els bous són sotmesos a un seguit de turments extrems. Precisament per aquest motiu, el dia 1 d'octubre de l'any 2010, el Parlament va aprovar la Llei 34/2010 de regulació de les festes tradicionals amb bous, el marc de la qual és la llei de protecció dels animals, ja que calia endreçar aquest assumpte.

Els mateixos grups parlamentaris que van votar a favor de l'abolició de les curses de braus van votar a favor de l'aprovació d'aquesta llei. Per descomptat, aquest fet encara va encendre més una polèmica inevitable i va causar interpretacions errònies, de vegades malintencionades, que van derivar en un titular efectista amb dos objectius directes: per una banda, polititzar encara més la qüestió dels correbous per eclipsar els arguments ètics emprats pels abolicionistes i desacreditar-los i, per l'altra, com de costum, atacar i desprestigiar el Parlament i la Generalitat de Catalunya.

Per molts mitjans, la polèmica no fou analitzada ni amb rigor, ni des d'una perspectiva purament en favor de la causa dels bous, sinó de manera absolutament tendenciosa i, fins i tot, maliciosa. Arran de tot això, l'1 d'octubre de l'any 2010 es va crear un titular sensacionalista, tendenciós i fals: El Parlament blinda els correbous. Tanmateix, amb la Llei 34/2010 els correbous

no es van blindar sinó regular, la qual cosa no va promoure per a res la creixença, ni molt menys el blindatge, d'aquesta tipologia de celebracions a Catalunya.

La finalitat d'aquesta llei no era promoure els correbous, sinó intentar minimitzar el patiment dels animals i que la seguretat dels espectadors no es veiés compromesa, una matèria en la qual la Generalitat ja havia incidit l'any 1988 amb l'aprovació d'una la llei pionera a tot l'Estat espanyol relativa a la protecció dels animals (Llei 3/1988, de 4 de març), gràcies a la qual ja es van abolir les modalitats de correbous que culminaven amb la mort de l'animal, així com les corrides de toros en places desmuntables. Molts municipis catalans, alguns d'ells d'un gran pes demogràfic, no van poder tornar a celebrar festes taurines.

Aquesta llei de fa més de 30 anys tampoc va estar exempta de polèmica, sobretot perquè va comportar l'abolició de la sort de mort al corre de bou de Cardona, una localitat que, malgrat va desobeir la llei durant quatre anys successius donant mort als toros, avui se'n vanagloria d'abanderar els anomenats correbous incruents (locució paradoxal). Però si analitzem el que realment va comportar la Llei 34/2010 podem concloure el següent: en primer lloc, fins a l'any 2010, la realització dels correbous no estava regulada per cap llei catalana específica, només existia un manual de recomanacions i bones pràctiques en les festes tradicionals amb bous, l'objectiu del qual era vetllar per la seguretat i el bon desenvolupament d'aquests espectacles. La normativa vigent i de legal compliment per la qual es regulaven els correbous era la Resolució de 12 de maig de 1989, sobre espectacles i festes tradicionals amb bous sense mort de l'animal i la mateixa Llei 22/2003, de 4 de juliol, de protecció dels animals. I a la resta que no estigués regulat per cap llei catalana, s'aplicava la normativa estatal relativa a aquesta matèria. A partir de l'entrada en vigor de la Llei 34/2010 el manual de recomanacions i bones pràctiques va adquirir la categoria de Reglament i, per tant, d'aleshores ençà es contemplen obligacions i prohibicions, així com un règim sancionador específic el qual en cas d'incompliment preveu multes de 60.000 a 150.000 euros o la inhabilitació per un any en l'exercici de l'activitat ramadera o en l'organització d'espectacles taurins.

En segon lloc, el reglament restringeix els municipis autoritzats (només aquells que puguin acreditar arrelament de la tradició en dates concretes) i restringeix les modalitats de correbous autoritzades a Catalunya, les quals són: bous a la plaça, bous al carrer, bou capllaçat, bou embolat, bou salvatge i exhibicions d'habilitats. Gràcies a l'aplicació d'aquesta legislació vigent, denúncies animalistes com les relacionades amb les tientas i els bous a la mar van prosperar. L'abril de 2013, amb motiu de la seva il·legalitat, la Generalitat va suspendre cautelarment les tientas per a turistes a les ramaderies de la localitat d'Alfara de Carles, i el febrer de l'any 2015, va obrir un expedient sancionador a l'organització dels bous a la mar de les localitats de l'Ampolla i les Cases d'Alcanar, perquè aquesta modalitat ja no es troba contemplada a la Llei 34/2010.

Un altre aspecte important fou la prohibició de la participació de menors de 14 anys als espectacles i la fixació dels límits de la durada del martiri dels animals, per exemple els bous embolats no poden romandre més de 15 minuts amb la cornamenta encesa.

Altrament, cal esmenar que després de l'èxit de la ILP per l'abolició de les curses de braus, les organitzacions animalistes han seguit treballant per informar i sensibilitzar a la societat catalana sobre la veritat dels correbous. Una realitat que fins fa pocs anys molts catalans concebien de forma esbiaixada, però avui gràcies als avenços del coneixement científic i a la bona feina documental realitzada per organitzacions i voluntaris, la nostra societat és conscient del maltractament que impliquen els correbous. Un maltractament que no es pot regular. La majoria de catalans considera els correbous barbàrie incomprensible en un país civilitzat.

El passat 26 de setembre, **el Parlament va aprovar una Resolució presentada per Catalunya en Comú-Podem en la qual s'insta al Govern a abolir els correbous**. Malgrat que la Llei 34/2010 des de fa una dècada pretén minimitzar el patiment dels bous a través de la regulació, podem considerar que ja n'hem après les lliçons següents: les vulneracions al reglament no són cap anècdota, sinó quelcom habitual, però tot i això, el més important rau en el fet que no serveix de res

regular la tortura, aquesta només es pot abolir. I encara que es compleixi la llei rigorosament, correbous i benestar animal són i seran sempre totalment incompatibles i el compliment rigorós del reglament tampoc garanteix la seguretat dels participants i dels espectadors, perquè els animals en situacions adverses poden tenir reaccions del tot inesperades. Un cas exemplar és l'accident del passat setembre a Vidreres, l'organització del qual ho tenia "tot en regla". Per tant, després de gairebé una dècada de regulació, és l'hora de demostrar valentia política i abolir definitivament els correbous.